

Educació superior

UPF Vista de les aules del campus Ciutadella de la Universitat Pompeu Fabra, a Barcelona.

Dubtes sobre l'equitat de la universitat gratuïta andalusa

|| Els experts alerten del risc que la mesura sigui universal, «una tarifa plana igual per a tothom»

|| El model de beques compensatòries català sembla més just, tot i que s'hauria de millorar

EL PERIÓDICO BARCELONA

La bonificació del 99% de les matrícules universitàries que rebran els estudiants andalusos que aprovin totes les assignatures ha sigut celebrada, en línies generals, per la comunitat universitària catalana, tot i que, segons alguns experts, té un problema de falta d'equitat. «Al ser una mesura lineal, no progressiva, una mena de tarifa plana per a tothom, poden acabar pagant justos per pecadors», adverteix Manel Pulido, responsable d'Educació al sindicat CCOO a Catalunya.

«Al final, pot passar que, amb aquesta proposta de finançament, els alumnes rics, que podran dedicar-se a estudiar a temps complet i, per tant, tindran més possibilitats d'aprovar a la primera, obtinguin una matrícula gratuïta per al curs següent», constata José García Montalvo, catedràtic d'Economia a la Universitat Pompeu Fabra i autor d'un informe sobre l'impacte del sistema de beques d'equitat de la Generalitat. En canvi, prossegueix García Montalvo, «els fills de les famílies més vulnerables, que han de treballar i que es troben que tenen més risc de suspendre, sí que hauran de pagar la matrícula», afegeix.

En termes semblants es pronuncia el sindicalista Pulido, que, si bé considera que «la prioritat de tot govern hauria de ser la gratuïtat per a tots els alumnes universitaris» i elo-

la comparació

ELS RECTORS

Crítica a la varietat de les taxes

Segundo Píriz, president de CRUE Universitats, associació que agrupa 76 universitats, va criticar ahir la diferència de taxes entre les universitats espanyoles. «No és lògic que un ciutadà pagui tres vegades més per uns mateixos estudis a Catalunya o a Madrid que a Galícia o Andalusia. Si tots tenim clar que vivim al mateix país, tots hem de tenir els mateixos drets», va afirmar Píriz, que va reclamar reduir les taxes i igualar-les, compensant l'Estat si cal les universitats que perdin ingressos: «El contrari aniria en contra de la qualitat de l'educació». Píriz va recordar que Espanya té el cinquè sistema universitari més car de la UE i un dels sistemes de beques i ajudes «més febles».

El president dels rectors va qualificar de «molt positiva» la iniciativa d'Andalusia en el sentit que els alumnes que aprovin un curs complet tinguin la matrícula gratis el següent.

gia «la mesura proposada per Andalusia perquè va en la direcció correcta», considera que el model plantejat per la Junta d'Andalusia hauria d'incorporar mecanismes per «defensar els fills de les classes treballadores, que sempre tenen més complicat l'accés a la universitat».

Per a Ernest Pons, cap de gabinet de l'equip de govern de la Universitat de Barcelona (UB), el dubte que es planteja és «si el govern andalús vol realment que tots els estudiants tinguin les mateixes oportunitats». «Hi ha estudis, com el que van elaborar l'any passat la Xarxa Universitària Vives i la fundació Jaume Bofill, que posen de manifest que a un alumne amb pocs recursos econòmics no n'hi ha prou de pagar-li la matrícula», assenyalava Pons, que és també professor d'Economia Aplicada a la UB.

RECURSOS AJUSTATS // Les famílies d'aquests estudiants potser sí que poden pagar la matrícula, però potser no els arriba per pagar altres despeses de transport, manutenció i costos de la vida. «A aquests s'hi han d'afegir, a més, els anomenats costos d'oportunitat, és a dir els diners que deixen d'ingressar les famílies que, en lloc de posar el seu fill a treballar, l'envien a la universitat», assenyalava Pons.

«Potser la principal diferència entre el que es proposa a Andalusia i la situació a Catalunya és que allà la universitat és una prioritat i

PREU PÚBLIC DEL CRÈDIT DE GRAU

EN PRIMERA MATRICULACIÓ EL CURS 2016-2017, EN EUROS

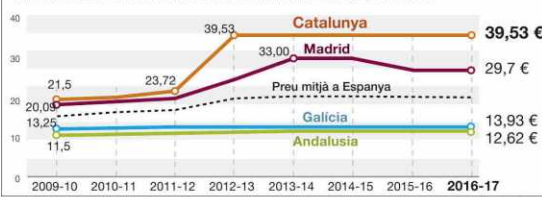
■ EXPERIMENTALITAT MÍNIMA ■ EXPERIMENTALITAT MÀXIMA

(*Dades del 2014-2015 a Madrid)

Preu dels crèdits universitaris

EN TITULACIONS DE GRAU EN L'EXPERIMENTALITAT MÀXIMA, EN EUROS

aquí la Generalitat no ha tingut cap detall, ni ha fet cap pas endavant per la universitat», reflexiona Margarita Arboix, rectora de la Universitat Autònoma de Catalunya (UAB). «Ni tan sols ha aplicat aquest 2017 la rebaixa del 30% en les taxes universitàries que va aprovar el Parlament», lamenta Arboix.

Mentrestant, els estudiants catalans segueixen pagant les taxes més cares d'Espanya i els responsables de les universitats públiques clamen per la precarietat de recursos públics que reben. «A les universitats andaluses, per exemple, el Govern autonòmic sí que els cobreix les despeses de personal, cosa que a Catalunya no passa», afegeix Enric Fossas, rector de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

EL MODEL CATALÀ // La proposta de crear una bonificació universal en el pagament de matrícules segueix una via iniciada a Catalunya el 2012. «Des de la implantació de les beques d'equitat, hi ha un grup d'entre 15.000 i 20.000 estudiants amb rendes baixes, però que es queden sense la beca general del Ministeri d'Educació, que obtenen una bonificació en el preu de la matrícula segons els seus ingressos familiars», recorda Jordi Mas, director executiu de l'Agència de Gestió d'Ajudes Universitàries i d'Investigació. La proposta de Susana Díaz parla de 30.000 beneficiaris.

«El problema del sistema català és que, tot i ser bo sobre el paper, es queda curt», lamenta el portaveu de la UB, Ernest Pons. «Són ajudes més aviat per a pobres», clama la rectora Arboix. «És un model fràgil, perquè es basa en les declaracions de la renda de les famílies, amb la poca fiabilitat que tenen», postilla Fossas. ≡

J. García Montalvo

CATEDRÀTIC D'ECONOMIA (UPF)

«Pot passar que alumnes rics, amb més temps per estudiar, tinguin gratis la matrícula el curs següent»

Enric Fossas

RECTOR DE LA POLITÈCNICA (UPC)

«El Govern andalús sí que cobreix les despeses de personal a les universitats, cosa que aquí no passa»

Ernest Pons

CAP DE GABINET (UB)

«El problema del sistema català és que, tot i ser bo sobre el paper, es queda curt»